

den ærede Ordførers Beregningers Resultat og det Resultat, man er kommet til i Det statistiske Departement, og det ærede Medlem vil sikkert tilgive mig, naar jeg indtil videre nærer større Tillid til det Resultat, Departementet er naaet til, end til det, det ærede Medlem er kommet til.

I øvrigt skal jeg angaaende det hele Spørgsmaals Behandling i dette høje Ting blot sige, at jeg har ikke, da jeg forrige Gang havde Ordet, udtalt, at det ærede Medlem havde Andel i, at Lovforslaget ikke blev gennemført, men jeg har, da det ærede Medlem skildrede de Miner, hvormed det tidligere Lovforslag til en Revision af Loven om Støtte til Enkebørn blev modtaget her i Tinget, og omtalte, at der var visse Miner, som var sure, blot tilføjet — og det synes jeg ikke, det ærede Medlem kunde have noget imod —, at han modtog ingenlunde det nævnte Lovforslag med lutter Smil, tværtimod, det ærede Medlems Kritik var ret alvorlig og ret indgaaende, hvad en stor Række af Enker angik, saa at den daværende Indenrigsminister fandt Anledning til at udstede en Advarsel til det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem siger, at Behandlingen i Folketinget var den rene Idyl, da Lovforslaget var kommet fra Udvalget og der var ikke nogen som helst Anledning for Venstre her i Salen til at varetage Venstre i Folketingets Interesser, thi saadanne Interesser var slet ikke til Stede, der var i Virkeligheden ikke noget at varetage, og i denne Sammenhæng citerede Ordføreren i Folketinget, tidligere Folketingsmand Hr. Jensen-Sønderup — vil jeg sige, at det forekommer det mig dog, at det ærede Medlem i nogen Grad er vildfarende. Det ærede Medlem vil nemlig se af Betænkningen, at der fra Venstremindretallets Side var fremført Ønsker om meget omfattende Ændringer i Lovforslaget, Ønsker om at faa Trangsgrensen sat efter en glidende Skala og om at faa en glidende Skala indført i Understøttelsesbeløbet, og det ærede Medlem vil vide, at for denne Partiets Stilling blev der i Betænkningen gjort udførligt Rede, og at man kun frafaldt at stille de Ændringsforslag, som skulde have givet Udtryk for disse Anskuelse, fordi man ikke vilde berede Lovforslaget Vanskeligheder paa dets Vej, idet de Sæts, som var fastsat deri, var, om end meget stærkt præget af det daværende Prisniveau, saa dog af en Højde, som paa det Tidspunkt efter mit, og efter Venstres, Skøn ikke kunde findes urimelige. Men det ærede Medlem maa ikke deraf slutte, at Venstre her i Tinget ikke skulde have haft Adkomst til, i og for sig ogsaa

Pligt til, ved Behandlingen i dette høje Ting at søge de Muligheder nærmere udformet og prøvet, som var rejst fra Partiets Side i det høje Folketing. Og saa meget mere Pligt dertil havde Partiet i Landstinget, som der maaske her var en større Mulighed for at faa saadanne Planer ført ud i Virkeligheden end den Mulighed, man maatte have i Folketinget. Jeg finder derfor mit Partis Stilling til denne Sag i Marts Maaned 1920 højest forstaaelig. Dette, at man ønskede Oplysninger som Basis for Udarbejdelsen af Ændringsforslag i Tilknytning til de Tanker, som var fremført fra Partiets Side i Folketinget, var rimeligt, og det er ogsaa højest muligt, at hvis de politiske Forhold ikke havde udviklet sig til den Katastrofe, som indtraadte i Slutningen af Marts Maaned, vilde Lovforslaget være blevet gennemført. Men for denne Katastrofe kan det ærede Medlem dog ikke give Medlemmerne af vedkommende Landstingsudvalg Skyld.

Der er imidlertid ikke Anledning til fra min Side at uddybe dette Spørgsmaal yderligere. Udarbejdelsen af Lovforslaget vil blive fortsat, det vil blive præget af det Prisfald, som vi heldigvis nu er naaet til, og det vil blive fremsat snarest gørligt. Jeg haaber, at det skal blive saa betids, at Gennemførelse kan ske endnu i denne Rigsdagsamling.

Ordføreren for Forespørgerne (Steincke): Under Hensyn til de sidste Udtalelser, hvorved den højtærede Indenrigsminister gentager sit Tilsagn om at efterkomme den stillede Forespørgsel, finder jeg det ikke rimeligt at optage en Diskussion om, i hvilken Udstrækning de enkelte Medlemmer og den daværende Indenrigsminister var sure eller smilende i 1920. Jeg skal derfor indskrænke mig til den Bemærkning, at naar den højtærede Indenrigsminister hævder, at jeg ikke var berettiget til at antyde, at Ministerens Stilling til den sociale Lovgivning skulde være ændret, glæder det mig, hvis jeg ikke var berettiget dertil, men saa synes jeg, at den højtærede Indenrigsminister, netop naar det drejer sig om Enkeloven, skulde have undladt sin Bemærkning om Skatteyderne. Den forekommer mig nemlig i og for sig at være overflødig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Ved 4de Medlem for 6te Kreds (Hauch) er modtaget et Andragende fra Landbrugsraadet angaaende Ændringer i det i Folke-